

ת"פ 44881/01/17 - מדינת ישראל נגד חאתם קדמאני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44881-01-17 מדינת ישראל נ' קדמאני

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חאתם קדמאני

הנאשם

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות לפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "חוק המע"מ") ולפי פקודת מס הכנסה[נוסח חדש] (להלן: "פקודת מס הכנסה").

מכתב האישום המתוקן עולה כי במהלך שנת 2011 היה הנאשם מנהלה הפעיל של "עולם הניקיון", עוסק מורשה בתחום הניקיון (להלן: "העוסק המורשה").

על מנת להקטין את תשלומי המס שלו, כלל הנאשם 8 חשבוניות מס תשומה כוזבות בספרי החשבונות של העוסק המורשה, בעוד שבפועל, חשבוניות אלה לא שיקפו כל עיסקה ולא ניתן שירות בגינן.

מתואר כי בשלהי שנת 2010, ולאחר שחליל עבדאללה הציע לאוסייד עודה לפתוח חברה, התאגדה חברת "אמיר אוסייד עודה כח אדם בע"מ(להלן: "אמיר עוסייד עודה") אשר כל תכליתה הייתה הפצת חשבוניות מס כוזבות אשר לא ניתן שירות ולא בוצעה כל עבודה בגינן.

במהלך שנת 2011 רכש הנאשם 8 חשבוניות תשומה כוזבות על שם חברת "אמיר אוסייד עודה" כמפורט בנספח לכתב האישום, מאוסייד עודה וחליל עבדאללה.

במסגרת פועלו בעוסק המורשה, כלל הנאשם את חשבוניות התשומה הכוזבות בספרי הנהלת החשבונות של העוסק המורשה בסכום כולל של 1,699,200 ₪ כאשר סכום המע"מ הגלום בגינן הינו 234,369 ₪ כמפורט בנספח לכתב האישום.

בגין דיווחיו לשנת 2011, הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

8 עבירות על סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ, מסירת ידיעה כוזבת או מסירת דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור.

8 עבירות על סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ.

8 עבירות על סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, שימוש במרמה או תחבולה.

עבירה על סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה, הכנה וקיום של פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים.

עבירה על סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, שימוש בכל מרמה, עורמה או תחבולה.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 37, נשוי ואב ל-2, אינו עובד.

אביו של הנאשם נפטר לפני כשלושה חודשים כתוצאה ממחלת הסרטן, ואמו חולה גם היא במחלה זו. לדברי הנאשם, בשל מחלת אביו ורצונו לסייע לו, הוא אינו עובד מזה כשנה וחצי.

הנאשם בוגר 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות מקומית. בעבר עבד בעבודות שונות ובשנת 2008 החל לעבוד בחברת ניקיון, תחילה כשכיר ולאחר מכן כעצמאי ואז ביצע את העבירות.

בשנת 2009 נישא לבת זוגו ולהם שני ילדים בני 4 ו-6 שנים. בשל קשיים כלכליים ובעקבות ביצוע העבירות, עזבה אשתו את ביתם עם ילדיהם, אך כיום הם מתגוררים יחד.

מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה, כי לחובתו הרשעה קודמת אחד משנת 2003, בעבירה של גניבה בידי עובד ממעבידו, בגינה נידון למאסר על תנאי וקנס.

ביחס לעבירות הנוכחיות דווח שהנאשם התקשה לקבל אחריות, שלל כל קשר למעורבות פלילית בניהול העסק כמפורט בכתב האישום, נקט עמד קורבנית והשליך אחריות מעשיו על סביבתו תוך גילוי אדישות למצבו.

לצד הסיכון הנובע מקשייו לקבל אחריות, ציין שירות המבחן כי מאז מעורבותו הפלילית הקודמת חלה התמתנות משמעותית, כאשר נראה כי בשנים אלו הצליח לתפקד באופן תקין.

לאור ריבוי העבירות וחומרתן ולאור קשייו בהתבוננות על מעשיו, תוך נטייה להשליך על סביבתו וכן לאור קשייו בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, לא בא קצין המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי חומרתן הרבה של עבירות המס דורשת יד תקיפה נגד שולחי היד לקופה הציבורית, הפוגעים בשוק החופשי ויוצרים שני סוגי כלכלות- כלכה חוקית וכלכלה שחורה, כאשר לשחורה יתרון ברור.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה בתחום עבירות המס, ולנסיבות ביצוע העבירות, וטענה כי מדובר בעבירות שהן פרי תכנון מוקדם שבוצעו במודעות מלאה של הנאשם. סכום ההכנסה שהושמט הוא משמעותי בסך של 1.7 מיליון ₪, והנאשם עבר גם על עבירות לפי חוק מס ערך מוסף וגם לפי פקודת מס הכנסה, כאשר הוא המבצע העיקרי של העבירות והנהנה העיקרי מהן.

הסיבות שהביאוהו לבצע את העבירות הן בצע כסף וכוונה להפיק רווח על חשבון המדינה והנזק שנגרם, לאור העובדה שהמחדלים טרם הוסרו - רב. גם עוצמת המירמה במקרה זה היא רבה, שכן הנאשם פגע במלוא העוצמה בטוהר הדיווח ובכך שהנאשם רכש את החשבוניות הפיקטיביות הוא תרם למנגנון הרמיה בהובלתם של האחרים כפי שתואר בכתב האישום.

מתחם העונש ההולם, לשיטת המאשימה, נע במקרה זה בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל וקנס משמעותי.

אשר לנסיבותיו של הנאשם, טענה ב"כ המאשימה כי לחובתו עבר פלילי משנת 2003. אמנם הנאשם הודה בבית המשפט ובחקירותיו ובכך חסך זמן מרשויות החקירה והמשפט, עם זאת נראה שהוא לא נטל אחריות אמיתית למעשיו, במיוחד נוכח העובדה שלא הסיר את מחדליו למרות הזמן הרב שחלף והדחיות הרבות בתיק.

לחובת הנאשם עומד חוב במע"מ בסך של מעל 200,000 ₪ ובמס הכנסה- מעל 70,000 ₪.

אשר לחלוף הזמן, נטען כי העבירות בוצעו בשנת 2011, נחקרו בין השנים 2012-2013, התיק הועבר לפרקליטות בשנת 2014 וכתב האישום הוגש בשנת 2015. הדיונים נמשכו, כתב האישום פוצל בשנת 2017, ולבקשת הנאשם נדחו דיונים רבים ולדיון אחר לא הגיע, ולכן חלוף הזמן צריך לפעול במקרה זה לרעת הנאשם, אשר לא ניצל את חלוף הזמן להסרת המחדלים.

מעבר לכך, לא קיימות במקרה זה נסיבות אישיות חריגות המצדיקות חריגה מהמתחם לקולא והתסקיר עצמו אינו ממליץ על שיקום.

ביחס לקנס, נטען שיש לאזנו עם רכיב המאסר ויש להשית קנס מרתיע, שכן עבירות אלה מבוצעות בשל בצע כסף.

ב"כ המאשימה ציינה כי הסתפקה בענישה נמוכה, בשל קשיים ראייתיים שהיו בתיק, לאחר שבין מועד הגשת כתב האישום לתחילת דיוני ההוכחות, אחד מעדי התביעה ככל הנראה נמלט לשטחי הרשות והיה קושי לאתר, אולם ניתן היה להרשיע את הנאשם גם בלעדיו.

ב"כ המאשימה ציינה כי בגזר הדין שניתן בעניינו של עמורי, אשר הואשם יחד עם הנאשם בכתב אישום אחד אשר הופרד בהמשך, השית כב' השופט מינטקביץ על הנאשם שם 12 חודשי מאסר בפועל עם קנס מכביד, תוך שבית המשפט ציין שם שרכיב המאסר מקל יחסית, בהתחשב ברכיב הקנס הגבוה שהוסכם עליו. הקנס שהוטל היה בסך של 300,000 ₪.

לבסוף, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 100,000 ₪ או מאסר חלף הקנס ועונש מאסר על תנאי.

הסנגור המלומד, טען כי הנאשם, למעשה, אינו עבריין במהותו והוא ניסה ומנסה כל העת להסיר את מחדליו, ומשכך ולנוכח פסיקה מגוונת אשר הגיש לעיוני, סבר הוא כי הענישה ההולמת צריך שתעמוד על מאסר מותנה ועד למאסר

קצר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

לשיטתו, גילו של הנאשם, נתוניו האישיים הסבוכים ומצבו הכלכלי הקשה מוליכים למסקנה כי יש לבחור ענישה אשר תעמוד על מאסר בעבודות שירות ותו לא.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

טרם קביעת מתחם העונש ההולם, אציין כי על אף שהנאשם הורשע בעבירות רבות, הרי שמדובר בעבירות שהנאשם ביצע כפרשה עבריינית אחת, שבוצעה תוך ניהול העסק שבבעלותו, על פני תקופה בת שנה, כשמדובר למעשה במספר סעיפים הקשורים בקשר הדוק לכדי אירוע עברייני אחד, ועל כן אקבע לכל העבירות מתחם עונש אחד בהתאם לסעיף 40יב לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הערכים המוגנים בעבירות המיסים הם הגנה על הקופה הציבורית, בה מאוגדים הכספים שהציבור מעביר באמצעות תשלום המיסים. הימנעות מתשלום המיסים פוגעת בשוויון בתשלום המיסים, ומכבידה את הנטל על אלה הנושאים בו כחוק.

חומרה נוספת נובעת מעבירות המיסים נוכח הקלות לבצע אותן מחד, והקושי לגלות ולאתר אותן מאידך.

עבירות המיסים הן מגוונות וקיימות עבירות העשויות להתגבש במחדל, בהימנעות מביצוע חובות דיווח או תשלום, לצד עבירות חמורות יותר, אשר בהן נוקטים מבצעים במעשי מירמה אקטיביים ומכוונים, שמטרתם להונות את רשויות המס במטרה להפיק למבצעים רווח כלכלי.

בשל החומרה הרבה הגלומה בעבירות אלה, קבע בית המשפט העליון כי על פי רוב, בעבירות אלה יש לתת דגש לשיקול הציבורי ולהעדיפו על שיקוליו האישיים של הנאשם:

"בית משפט זה התייחס לא אחת לחומרתן של העבירות בהן הורשעו המבקשים וקבע כי נוכח הנזק הרב שהן טומנות בחובן לכלכלה, למדינה ולמגוון ההיבטים החברתיים הנוגעים בנטל תשלום המיסים, כמו גם הקושי הרב שבחשיפתן, על בית המשפט לתת דגש מיוחד להיבט ההרתעתי שבשיקולי הענישה. בייחוד, כך נקבע, כאשר נעשה שימוש בחשבוניות פיקטיביות, הואיל והן מאפשרות גזילתם של סכומי עתק מן הקופה הציבורית, והשימוש בהן הפך זה מכבר למכת מדינה (ראו: קביעותי ברע"פ 5823/09 באשיתי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (לא פורסם, 17.8.2009) והאסמכתאות המובאות שם)" (רע"פ 4563/11 חברת קוסטה קבלנות בע"מ נ' מדינת ישראל, מיום 19.6.11).

נסיבות ביצוע העבירות, כפי שהן עולות מכתב האישום, מלמדות שהנאשם ביצע עבירות מס במשך שנה תמימה.

מטרתו של הנאשם הייתה להפיק לעצמו רווח כלכלי, על חשבון הציבור, באמצעות עבירות אותן תכנן מראש; לשם ביצוע עבירות המירמה, רכש הנאשם חשבוניות בידעו שהן אינן משקפות עסקאות אמת ולאחר מכן כלל אותן בדיווחיו. מדובר בעבירות הכוללות מעשים אקטיביים מצד הנאשם, ברכישה מכוונת של חשבוניות שידוע לנאשם שאין הן קשורות

למהלך עסקיו של העסק שניהל במטרה להפיק רווחים.

נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על בחירה מודעת ויזומה של הנאשם לעבור על החוק, תוך הונאת הרשויות ושיתוף פעולה עם אלה אשר הפיקו את החשבוניות הכוזבות. הנאשם חזר על המעשים פעמים רבות, ועשה שימוש בלא פחות משמונה חשבוניות, אשר הדיווח עליהן, תוך הונאת רשויות המס, הפיק לו רווחים, על חשבון הציבור כולו.

בהתחשב בגובה הסכום שהיה כלול בחשבוניות, קרוב ל- 1,700,000 ₪ וסכום המס שהנאשם נמנע מלשלמו בעקבות זאת, בחזרה על העבירות ובשיטת הפעולה של הנאשם, הרי שהפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה, הינה משמעותית.

לאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים ולפגיעה בהם בנסיבות ביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם את העבירות, נע במקרה זה בין 9 ל-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן קנס כספי.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1981, בן כ-38 שנה כיום, נשוי ואב לשני ילדים קטינים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בבית המשפט ובכך נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי ובזמן של רשויות המיסים.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת, בעבירה של גניבה ממעביד, אך מאז ביצוע העבירה בשנת 2003, חלף זמן רב שבמהלכו לא שב הנאשם לבצע עבירות, עד ביצוע העבירות דנן.

תסקיר שירות המבחן מאפשר הבנה של יחסו של הנאשם לעבירות, ונראה כי לצד נטילת האחריות וההודאה בביצוע, הנאשם מתייחס לעבירות במידה של קורבנות וצמצום חלקו בהן, ומכאן שהנאשם טרם הפנים עד תום את המשמעות הפלילית של מעשיו.

נוכח התרשמות שירות המבחן מיחסו של הנאשם לעבירות, לא הומלץ על בחינת חלופה שיקומית כלשהי בעניינו של הנאשם.

הנאשם אינו עובד מזה כשנה וחצי וניכר כי זאת, בשילוב ביצוע העבירות הביא לקשיים במספר מישורים בחייו של הנאשם- הן בפן האישי- זוגי והן בפן הכלכלי.

בנסיבות אלה נראה כי השתת עונש מאסר על הנאשם תפגע במשפחתו של הנאשם, תביא לניתוק מילדי ורעייתו, ולא תאפשר השתלבות של הנאשם בעבודה, אך בהתחשב בסוג העבירות, חומרתן ונסיבותיו של הנאשם, לא ניתן להימנע מעונש מאסר במקרה זה.

מאז ביצוע העבירות בשנת 2011 חלפו כשבע שנים, שבהן הנאשם לא שב לבצע עבירות, אך גם לא ניצל את התקופה הארוכה כדי להסדיר את חובו לרשויות המס, ועד כה לא הסיר הנאשם את מחדלו, והכספים שגרע מן הקופה הציבורית, לא הושבו.

כל אלו מלמדים כי מקומו של נאשם זה צריך שיעמוד על חלקו המרכזי- תחתון של מתחם הענישה ההולם. לא מצאתי כי קיימים שיקולי שיקום או הרתעת הרבים במקרה זה, ועל כן לא יחרוג עונשו של הנאשם דן מחוץ לגבולותיו של המתחם אשר צוין לעיל.

ענישה כלכלית אף היא משמעותית וחשובה במקרה דנן, מאחר ומדובר בעבירות שמקורן הוא הממון והתאוה אליו, ועל כן ייקבע קנס אשר יעמוד עד 60,000-120,000 ₪.

לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. עשרה (10) חודשי מאסר לריצוי בפועל. תחילת ריצוי העונש 3.7.19 אשר בו יתייצב הנאשם עד השעה 10:00 בבית המעצר "ניצן" אשר העיר רמלה.**
- 2. שלושה חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור כל עבירה לפי חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.**
- 3. קנס בסך 80,000 ₪ או שישה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.6.22.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' אייר תשע"ט, 13 מאי 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.